

stille mig, at den kan blive ret meget værre. Er det bagateller, vi snakker om, eller er det endnu flere milliarder, eller hvad er det egentlig?

Det var en god tale, det indrømmer jeg. Det, jeg bare er utilfreds med, er, at slutresultatet bliver, at Venstre så siger ja alligevel. Det er efter min mening inkonsekvent.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil gerne meget kort spørge hr. Thor Pedersen, om der kommer flere læger, der kan operere, hvis de læger, vi har, både skal arbejde på private og offentlige sygehuse. Spørgsmålet er vist stillet sådan, at man kan svare ja eller nej, og det kan klares i en kort bemærkning.

Så vil jeg gerne spørge hr. Thor Pedersen – han burde nemlig også vide det umiddelbart – om udgiftstrykket er faldet under denne regering, om det ikke er faldet meget, og om skatte trykket ikke også er faldet. Jeg vil også spørge, om hr. Thor Pedersen erindrer, hvad svarene ville være på spørgsmålene, hvis vi spurgte, hvordan det så ud i den regering, hvor hr. Thor Pedersen var medlem.

Så nævnte hr. Thor Pedersen i sin sidste korte bemærkning udtrykket gældsklemme. Den vil jeg gerne have beskrevet lidt. I fald vi er på vej mod en gældsklemme, kan hr. Thor Pedersen måske fortælle os, om vi er hurtigere eller langsommere på vej ind i den, end dengang hr. Thor Pedersen var økonomiminister.

Endelig til dette med at stemme ja eller nej til finansloven. Vi har jo gode erfaringer fra debatten om det, så jeg kender også nogle af de spørgsmål, man skal stille. Vil det sige, at hvis vi nu i regeringen lavede en aftale med SF og Enhedslisten – så var der jo flertal for finansloven – ville Venstre så stemme for, fordi regeringens parlamentariske grundlag så var i orden? Sådan lader Venstre sin stemme afgøre af, hvad andre beslutter sig til. Ikke indholdsmæssigt, bare om de stemmer for eller imod. Nu stemmer man øjensynlig for, fordi De Konservative stemmer for.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Til fru Pia Kjærsgaard: Vi fandt under forhandlingerne, at det var så vigtigt at få indrømmelser på de fire områder, som Venstre havde tillagt særlig betydning – det var forsvar, politi, arbejdsmarked og erhverv – at vi for overhovedet at få lukket op for en større positiv forståelse

så gav det tilsagn, at hvis det, der var skitseret på bordet, også kunne gennemføres, så ville vi stemme ja. Og dér må jeg sige, at et sådant løfte går forud for alt andet. Det er så også den vurdering, der har været i Venstres folketingsgruppe, at man skulle sige ja.

Så spørger fru Pia Gjellerup, om det så betyder, at man altid vil sige ja, hvis en regering har sit parlamentariske grundlag i orden. Nej, vil det ikke nødvendigvis. Det afhænger af, hvad det er, der ligger på bordet. Men det er ærlig politik, at man, hvis man mener, man har en dårlig regering, og der er en mulighed for at få en bedre regering, så også bruger sine mandater til det.

Samtidig spørger fru Pia Gjellerup til, hvordan det er gået med skatte trykket. Som det ligger i øjeblikket, så var skatte trykket lavere i 1993, end det er nu i 1995 og vil blive i 1996. Skal man endelig sammenligne med perioder, så skal det være perioder med højkonjunktur og ikke en periode med lavkonjunktur og højkonjunktur, og skal man se på de politiske realiteter, så er det problem, Venstre har haft i Folketinget siden 1982 med en enkelt undtagelse i en kort periode i firkloverregeringens tid, at der har været et udgiftspolitisk flertal, der hele tiden har villet noget andet end den siddende liberale borgerlige regering.

Vi har jo også dengang måttet kæmpe mod ønsker i Socialdemokratiet om at solde borgerne penge op, så det er jo ikke noget nyt, vi har oplevet nu. Det har været problemet igennem mange år her på Christiansborg, når det gælder at føre en ansvarlig økonomisk politik.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu kan der jo ske det, at man kommer i tidnød, når man skal svare på forskellige korte bemærkninger, og jeg noterede, at hr. Thor Pedersen kom i tidnød i sit første svar, og derfor var det vel også, at jeg bare fik en gang pølsesnak, undskyld udtrykket, som svar. Jeg havde håbet, at jeg her i anden omgang havde fået lidt mere kød på det, for det dér med, at vores økonomiske forhold i Danmark afhænger af, om vi kan eksportere til Tyskland, er vi helt enige om, og vi er også helt enige om, at det ikke er absolut og ubetinget lysere tider, der tegner sig i Tyskland. Men det, jeg spurgte om, var bare: Hvor er dokumentationen for, at man i regeringens tal opererer med en højere økonomisk vækst, end man gør andre steder? Det var det, der var hr.